

ZÁZRAKY DUCHA

Tito lidé nejsou opilí

Dávno před tím, než se narodil Ježíš, Židé o Letnicích slavili sklizeň. Později si týž den připomínali smlouvu s Bohem a dar Zákona. Apoštolové v den Letnic dostali ještě jiný dar!

Předškolní děti (3-6 let)

Představ si, že...

Následující hra nám pomůže prožít s dětmi podobnou situaci, kterou zakusili apoštolové, abychom alespoň trochu pochopili, jak se cítili, když očekávali Ducha svatého.

Apoštolové jsou přáteli muže nespravedlivě odsouzeného na smrt, o kterém ale vědí, že je nevinný. Vojáci je hledají, protože si myslí, že jsou jeho komplicové. Oni mají strach, cítí se sami, nikdo je nechrání... Konečně najdou úkryt. Snaží se na sebe neupozorňovat, nemluví moc nahlas; snaží se ze všech sil vyvarovat nebezpečí.

Jeden z dospělých dělá vojáka, občas zabuší na dveře, zadupe nebo zakřičí. Katecheta může dětem napovídat, jak nebezpečí uniknout: být potichu, daleko od dveří, zadržet dech, popř. někdo odvážný může pootevřít dveře a říci, že nic neví; můžeme se spolu domluvit, že tuto noc utečeme (necháme pracovat fantazii – vymyslíme další varianty).

Nenechám vás samotné

V tuto chvíli katecheta dětem vypráví o událostech ze Skutků apoštolů 2,1-11, a pak společně srovnávají zážitky ze hry s tím, co se přihodilo apoštolům.

Ježíš předtím, než vystoupil na nebe, slíbil apoštolům, že je nenechá samotné, ale pošle jim „Utěšitele“. V den Letnic byli apoštolové shromážděni v jednom domě, schovávali se tam a měli strach. V jednu chvíli se najednou ozval hluk, jako když se žene silný vítr, a nad hlavou každého z nich se objevily plamínky ohně.

To bylo znamení Boží přítomnosti, všichni byli plni Ducha svatého a začali mluvit cizími jazyky, takže jim pak rozuměli i cizinci. Apoštolové pak s odvahou a silou vyšli ven a mluvili o velkých věcech, které Ježíš udělal, a svědčili o jeho zmrtvýchvstání.

Duch svatý je Ježíšův dar

Duch svatý je dar, který vzkříšený Ježíš posílá apoštolům a všem svým přátelům, a také nám. Duch svatý nám dává sílu a odvahu milovat jako Ježíš a překonávat strach v nesnázích. I malé děti, které přijaly svátost křtu, mají už dar Ducha svatého.

Zeptejme se dětí, kdo je jim každý den nablízku a pomáhá jim (maminka, tatínek, babička, dědeček, učitelé atd.).

Zahrajme si slovní hru: ptejme se dětí, co v nás působí Duch svatý. Pokud bude slovo, které řekneme, odpovídat působení Ducha, zůstanou sedět, když ne, stoupnou si. Můžeme použít například následující slova: bázlivost, odvaha, slabost, síla, nezájem, bystrost, radost, zmatek, nadšení, opatrnost, štedrost, zlost atd.

Katechismus

Vycházíme z textu: Sk 2,1-39

Ježíš vzkříšený je u Otce. Uběhlo sedm týdnů od Velikonoc a přichází padesátý den: Letnice. V Jeruzalémě je slavnost. Židé děkují za první plody a za klasy, které jsou už teď zralé, a také za dar Zákona, který z nich vytvořil Boží lid. Maria, apoštolové a Ježíšovi přátelé jsou shromážděni ve večeradle, kde se jim také Ježíš zjevil po svém vzkříšení. Modlí se. Tam k nim přichází Duch svatý, třetí božská osoba, jako vítr a oheň a přináší jim útěchu a sílu, kterou jim Ježíš slíbil. Přijmou ho a on otevře jejich mysl, aby pochopili, kdo opravdu byl Ježíš z Nazaretu a jaký byl smysl jeho smrti. Objevují v sobě novou energii.

S touto novou vnitřní silou Petr a ostatní učedníci sestoupí na náměstí a s nadšením hovoří o Ježíši, vzkříšeném Pánu. Mnozí jim naslouchají, prosí je o křest a přidávají se k nim. Stávají se jednou vekou rodinou: jsou církví.

Letnice jsou slavností také pro křesťany, protože Ježíš stále posílá Ducha svatého své Církvi. Kdo ho přijme, stane se silným, i když je třeba ještě dítětem, a je schopen ukázat Ježíše těm, kdo ho ještě neznají, aby ho také mohli milovat.

(Převzato a upraveno z národního katechismu pro děti Italské biskupské konference)

Prozkoumejme vítr

Vítr je svobodný, cítíš ho, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje; fouká tam, kam chce. Bez vzduchu a větru nemůžeme žít; vítr pohybuje věcmi, vynáší je do výšky, je to energie, která tvoří hory, je to tvůrčí pohyb.

Takový je i Duch svatý (Jan 3,8): jedná, jak chce, a ne tak, jak by si někdo jiný přál, dává možnost vyrůst, změnit se, dotýká se srdcí, mění naše zvyklosti, dává odvahu vylézt z vlastního doupěte ☺.

Prozkoumejme oheň

Oheň osvětluje. Světlo je život, který uvádí do pohybu svět, dává krásu a zdraví; oheň spaluje, rozehrívá, očišťuje, rozpouští a přetváří.

Duch svatý také umožňuje vidět: je světlem, dárce života, je Duchem lásky, působí na srdce lidí a proměňuje je.

Ježíš slibuje: „Duch vás naučí všemu a připomene vám všechno“ (Jan 14,26); „Uvede vás do celé pravdy“ (Jan 16,13).

Autor: Anna Maria Ambrosini.

Překlad a úpravy z Dossier Catechista 7/2015 – 2016 David Žofák.

VĚTŘE, KDO JSI?

- Spolu s dětmi mluvíme o větru, sesbíráme jejich odpovědi a spolu s nimi vymyslíme děkovnou modlitbu nebo básničku. *Větre, jaký jsi? Co děláš? Z čeho jsi utvořený? Co se ti líbí? Kdo jsou tví přátelé? Jak si hraješ?*
- Z krepového nebo hedvábného papíru si můžeme s dětmi vyrobit malé papírové hračky: motýly, letadla, vějíře, vlajky... Za pomoci fénu je můžeme nechat vylétnout vzhůru...
- Ze stejného materiálu vytvoříme mnoho malých kuliček; pak je přilepte na obrázek větru – zdůrazníme ústa, oči a nos.

Rád si dělám legraci

ohýbám větve, nechám lítat
klobouky a převracím deštníky.
Zvedám prach,
rozháním mraky,
prádlo suším natotata,
jsem já vítr nezbeda.

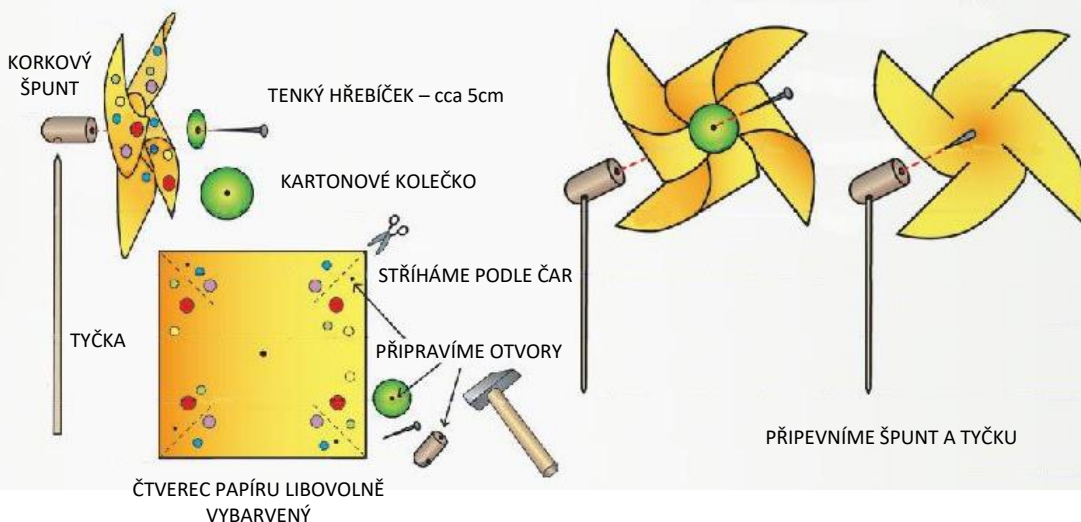

OHNI, KDO JSI?

- Hrát si s ohněm je nebezpečné, ale i s ním si můžeš povídat a něco s ním i prožít...
Ohni, k čemu sloužíš? Proč hoříš? Jsi užitečný?
- Pomocí fénu nech vyletět do výšky červený, žlutý a oranžový krepový nebo hedvábný papír, jako by to byly plamínky ohně. Z dálky můžeme pustit dětem na tváře a ruce trochu teplého proudu vzduchu, aby si tak mohly trochu přiblížit to, co asi cítili apoštolové.
- Můžeme vybarvit plamínky; nalepit je např. na zavařovací sklenici a dovnitř vložit svíčku, kterou pak při modlitbě zapálíme (zvenčí si mohou děti zkusit, jak je nádoba teplá).

Jak vyrobit větrník

- Jako vítr rozhýbe větrník, tak také Duch svatý fouká a dává pohyb našemu životu.
- Vyrobtě si společně větrník. Použijte barevný papír, tyčku, dlouhý hřebík (špendlík), zátku, korálek (nebo kolečko z kartónu) – postupujte podle nákresu.

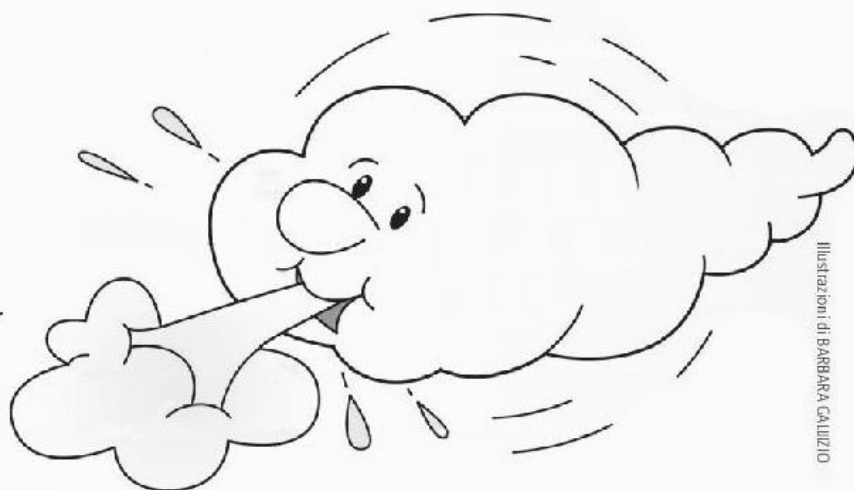

VĚTŘE, KDO JSI?

- Spolu s dětmi mluvíme o větru, sesbíráme jejich odpovědi a spolu s nimi vymyslíme děkovnou modlitbu nebo básničku. *Větre, jaký jsi? Co děláš? Z čeho jsi utvořený? Co se ti líbí? Kdo jsou tví přátelé? Jak si hraješ?*
- Z krepového nebo hedvábného papíru si můžeme s dětmi vyrobit malé papírové hračky: motýly, letadla, vějíře, vlajky... Za pomoci fénu je můžeme nechat vylétnout vzhůru...
- Ze stejného materiálu vytvoříme mnoho malých kuliček; pak je přilepte na obrázek větru – zdůrazníme ústa, oči a nos.

Rád si dělám legraci

ohýbám větve,
nechám létat klobouky
a převracím deštníky.
Zvedám prach,
rozháním mraky,
prádlo suším natotata,
jsem já vítr nezbeda.

OHNI, KDO JSI?

- Hrát si s ohněm je nebezpečné, ale i s ním si můžeš povídat a něco s ním i prožít...
Ohni, k čemu sloužíš? Proč hoříš? Jsi užitečný?
- Pomocí fénu nech vyletět do výšky červený, žlutý a oranžový krepový nebo hedvábný papír, jako by to byly plamínky ohně. Z dálky můžeme pustit dětem na tváře a ruce trochu teplého proudu vzduchu, aby si tak mohly trochu přiblížit to, co asi cítili apoštolové.
- Můžeme vybarvit plamínky; nalepit je např. na zavařovací sklenici a dovnitř vložit svíčku, kterou pak při modlitbě zapálíme (zvenčí si mohou děti zkusit, jak je nádoba teplá).

Jak vyrobit větrník

- Jako vítr rozhýbe větrník, tak také Duch svatý fouká a dává pohyb našemu životu.
- Vyrobtě si společně větrník. Použijte barevný papír, tyčku, dlouhý hřebík (špendlík), zátku, korálek (nebo kolečko z kartónu) – postupujte podle nákresu.

